

Majelen:

hetenként egyszer, csütörtökön.

A szerkesztő lakása:

„Pestvárosánál” 6-ik szám alatt.

Előfizetési feltételek:

Egész évre 6 ft. | Félévre 3 ft. | Negyed évre 1 ft. 50 kr.

Hirdetések és melléletek — utóbbiak a kincstári illetékekkel együtt 1 ft. 50 krral számítva — minden nyelven fölvetve a kiadó hivatalban. Kéretik az igatmányokkal együtt legfőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vehetnek.

Hirdetések díjai:

a háromhasábos pettisor első hirdetésnél 4 kr., többszörinél 3 kr. Kincstári illeték minden egyes beigtatásért 30 kr.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája Nagy-Becskereken, hova az előfizetési pénzek és igatási díjak küldendők.

Felhívás!

A közhála, a történetírást is megelőzve, törvényben sietett megörökíteni „Deák Ferencz”-nek, csaknem félszázadon át, vezéri szerepben, olykor a legváltóságosabb körülmények közt, szerzett hazafiai érdemeit.

S ugyanazon törvény, melynek lapjára iktatta fejedelem és nemzet „Deák Ferencz” emlékezetét, rendeli egyszerűsége, hogy a kormány, az ország fővárosában, az elhunyt méltó emlékek, országos adakozás útján, felállítására iránt is intézkedjék.

A törvény ezen rendeletének végrehajtása végett, a kormány felhívására, a fővárosban az országgyűlés elnökeinek vezetése alatt egy nagy bizottság alakult.

Úgy hiszi e bizottság, hogy jövője biztosításán munkál a nemzet, midőn maradandó alakban, a művészet vésője által is megörökíteni törekszik azon államférfiui tulajdonok emlékét, a melyeknek jelenle bizottságát köszönheti, s az utódok elé is örök példányul állítja az egyszerű polgári nagyságot, mely a teljesített hazafiai kötelesség öntudatában kereste és találta föl minden jutalmát.

A bizottság ez okból hazafiai kötelességet vél teljesíteni, midőn az országos adakozás megkönnyítése végett aláírási íveket bocsátva ki, a törvény rendeletéből egyszerűen felhívja a haza minden osztályú polgárait:

EMELJÜNK SZOBROT

DEÁK FERENCZNEK.

Majláth György, s. k. | Ghyeczy Kálmán, s. k. elnök.
Falk Miksa, s. k. | Jókai Mór, s. k. jegyző.

E felhívást a „Deák Ferencz emlékszóba” tárgyában működő végrehajtó bizottságtól vettük a következő sorok kíséretében:

7516. szám.

T. szerkesztőség!

A Deák Ferencz emlékszóba tárgyában működő bizottság megalakulván, mindenekelőtt feladatának tartotta gondoskodni arról, hogy a fentebbi czéltől meginduló pénzügyi tevékenység országosra kezdessék, s az arra vonatkozó felhívások, illetőleg aláírási ívek szétküldessék.

Ösmerve azon hathatós befolyást, melyet a napi sajtó ily közérdeklő czélok előmozdítása körül eddig minden alkalomkor tanúsított, mint a létrehozandó szobor ügyében kirendelt végrehajtó bizottság elnöke, van szerencsém a mondott aláírási ív egy példányát a tisztelt szerkesztőség-

nek oly kérelemmel megküldeni, miszerint a kitzólt kegyeletes fentebbi czéla a maga részéről is adományokat elfogadni s ezen közérdeklő ügyet mindenképp támogatni sziveskedjék.

Egyébiránt a begyülvő adományok kezelése, s ellenőrzése körüli eljárást illetőleg, van szerencsém a t. szerkesztőséget értesíteni, hogy a pénzügy-, továbbá a földmívelési, ipar- s kereskedelmi miniszternek az adakozó közönség érdekében tett intézkedése folytán, adományok a fentebbi czéla valamennyi állampénztárnál és postahivatalnál fogadtatnak el, s hogy különösen a pénzügyminiszter úr oda utasította az összes állami pénztárakat, hogy az ily adományok átvételére e cím alatt: „Deák Ferencz emlékszóba befolyt adományok” külön naplót nyissanak és vezessenek, melybe a befolyó készpénz, értékpapírok és egyéb értéktárgyak, az adakozó feleknek kiszolgáltatandó szabályszerű, t. i. két főtiszt aláírásával s hivatali pecséttel ellátandó hivatalos nyugta, és azoktól viszont veendő ellennyugta mellett bevételezendők.

A mondott napló minden hó végével szabályszerűen okmányolva a befolyt készpénz és értékekkel együtt a központi állampénztárhoz fog beküldetni.

A postahivatalok a fentebbi czímen befolyó pénzeket a jövedéki pénzekkel együtt fogják kezelni s minden hó végével a postapénztár útján az adakozók neveit kitüntető jegyzékkel együtt szintén a magyar királyi központi állampénztárnak küldendik át.

Az adakozók névsora óról-óra a hivatalos lapban közhírré fog tétetni.

Meg lévén győződve, hogy a t. szerkesztőség a fenforgó ügyben kikért szives támogatását meg nem tagadandó, még arra kérem, miszerint a mellékelt aláírási íven foglalt felhívásnak becses lapjában egész terjedelemben tért engedni, s egyúttal a begyülvő adományok kezelése s ellenőrzése tekintetében tett fentebbi intézkedéseket is lehetőleg kimerítően a közönség tudomására juttatni sziveskedjék.

Budapestben, 1876. évi június 15-én.

Szlávy József.

A „Torontál” a mai napon megindítja Deák Ferencz emlékszóba a gyűjtést, s kötelességének fogja tartani e czélt csekély tehetségéhez képest előmozdítani.

A bizottság fentebbi felhívása nem szorul a mi ajánló szavainkra.

A jelen zajos eseményei másfelé terelhetik a közönség figyelmét, de nem

képesek a hálás nemzet szívében Deák Ferencz emlékezetét háttérbe szorítani.

Adakozásokat szivesen fogadunk és nyilvánosan nyugtatunk. (Szerk.)

Megyei rendkívüli közgyűlés.

A némely törvényhatóság területének szabályozásáról és az ezzel kapcsolatos intézkedésekről szóló 1876. évi XXXIII. törvényozó végrehajtásának eszközölése végett, belügyminiszter úr ő excellenciája elrendelte, hogy az illető megyékben közel időre rendkívüli közgyűlések tartassanak.

E miniszteri rendelet folytán lett a mai rendkívüli közgyűlés is összehívva, tárgyat képezvén:

1. a megyei tisztikar oly névlajstromának összeállítása, melyben mindenik tisztviselő neve mellett az is följegyzetessék, mióta foglalja el jelenlegi hivatalát;

2. a fennebbi törvény 10. §-a értelmében két küldöttségi tag megválasztása, kik a megyét képviselni fogják az egyes bizottságban, mely a törvényhatósági vagyon természetét lesz hivatva felderíteni.

Főispán úr ő méltósága reggeli 10 órakor nyitotta meg a gyűlést, mely a megye körén belül tagadhatatlan első lépés volt Torontál megye történelmi életének egy momentosabb eseményéhez, a milyen lesz a nagy-kikindai szabadságot kerületnek bekebelezése.

A bizottsági tagok daczára az aratási munkaidőnek, eléggé szép számmal jelentek meg, higgadt s tanulságos, néha oratóri taglalgatásokkal mérlegelvén a szőnyegen forgó kérdéseket.

Érdekesek voltak a bizottsági tagok a feletti theorizálásai, ha vajjon mely időpont szolgál mérvadóul arra nézve, hogy mikor, a megválasztási közgyűlés, avagy pedig a tisztviselőket napjától számítandó-e a tisztviselői szolgálati ideje.

Érdemileg a gyűlés fennebbi két tárgyat illetőleg határozatott, a) hogy a megyei tisztviselőknél a közgyűlés elé terjesztett névsora, melyben a választógyűlés napja vétetett zsinórmértékül, tudomásul vétetik s a miniszteri rendelet értelmében fölterjesztetni rendeltetik; b) a bekebelezést s a törvényhatósági vagyon természetének meghatározását illetőleg Torontál megye részéről bizottsági tagokul kiküldettek Kovács Ágoston és Mencer Mihály megyebizottsági tagok.

Továbbá a közegészségi ügyre határozatott, hogy a munkát megkezdhetése végett

előleges tudomás szereztenék arról, hogy hány község van a megyében olyan, ki a törvény értelmében lakosságának számánál fogva, járási orvost tartani köteles, és hány község találatik, kik csoportosulás által kötelezhetők, járási orvost tartására. Egy bizottság küldetett ki, mely a főorvos, alorvos, számvéve és szolgabíró közbenjöttével fogja a fentebbi tárgyban működését megkezdeni, s eljárásáról a jövő közgyűlésnek jelentést teend.

Vége néhány nagy-beckerekéi birtokos fellebbezési kérvénye jött tárgyalás alá, kik azt kérték, hogy a catastro földmunkalato költségéi, a háztulajdonosokra iskiterjesztessék.

Belgrád, július 17-én.

(Saját levelezőnkől.) Ristic úr napjai úgy látszik megszámitvák, mert a nép ellen-szenve oly alakban kezd ellene nyilatkozni, a melyet Ristic úr fogdmegeinek nem fog sikerülni elnyomni. Már is oly óvatoss, hogy magában nem fogad el senkit sem, kihallgatáson, ajtaját nyitva tartja, melyet négy fegyveres rendőr őriz.

Stratimirovics úg nevezet extabornok e napokban Ristic által elfogatott s rendőrök kíséretében Zimonyba tolonczolatott, ahol e politikai harlequint a kormány rendeletére elfogták. Az extabornokot azért utasították ki szerbiából, mert igen sokat követelt s a mostani pénzügyi viszonyok miatt igen keveset adhattak neki, s így forradalomra való izgatással ijeszgette Ristic urat.

Igen leverő szomorú híreket terjesztenek itt a szerb hadsereg állapotáról, kiváltkép a szegény sebesültekről. Orvos oly kevés van, hogy 120 emberre esik egy, orvosi műszerek pedig éppen nem találhatók. Most várnak műszereket és orvosokat Szt. Pétervárról. — Beszélnek, hogy a törökök legfőbb vágya, Belgrádot megszállani s a várba ismét felütni a tanyát.

Milan fejedelemtől itt az a hír, hogy személyesen ment el a csárhoz maga és országa szorult helyzetét elpanaszolandó.

Az élelmi szerek itt roppant drágák. Nehány cholera esett is fordult már elő, szóval szegény szerbia a megpróbáltatás napjait éli.

Stratimirovics.

Hir szerint Stratimirovics tábornokot, ki Csernajeffel összekapva Nándorférvárra viszatért, innen Zimonyba majd Pancsovára rándult, tegnapelőtt Zimonyban a kormány rendeletére elfogták.

A „Pesti Napló” e kalandorról a következőket közli:

Stratimirovics György, mint quittirozott osztrák lovas hadnagy, 1848-ban a karloviczi famozus odob által csapatvezérré választatván,

TÁRCZA.

Torontáli sváb szokások.

(Folytatás.)

Másnap reggel az egész társaság újból egybegyűl a nászházánál. A férfiak, kik elég korán meg nem jellenek, kötelekkel megkötözve hozatnak el. Neha deresre is húzzák őket s nehányat rájuk pacskolnak. Reggeli után újra kezdődik a tánc, mely némelykor estig tart. Némely vidékeken, például Versecz tájékon, az egész társaság zenekísérettel s párosan elmegy a násznagyok és atyafiak házához, átveendő az új házaspárnak szánt ajándékokat, melyek legkivált párnákból és czintányérből állnak.

Házasság alkalmával a legény atya szerződésileg átadja házat, földjeit, lovait stb. házas fiának, még akkor is, ha ő maga dolgozni vagy a gazdaságot kormányozni még képes volna, — és nyugalomba helyezi magát, csupán szabad lakást és eltartást kötvén ki magának. Ezt „Ausbehalt”-nak hívják. E szokást, mely a szülők és gyermekek közt sok felelésnek forrása, nem igen lehet a különben munkaszerető sváboknál értelmezni. Ha mostoha évek járnak, vagy a szülők sokáig élnek, terhére válnak gyermekeiknek, mit azok nem-

csak nem titkolnak, hanem gyakran a legkíméletlenebb módon bontanják is szüleiket szemrehányásaikkal. Sőt vannak esetek, hogy a vagyonukról önként lemondott öregek a legdurvább bánásmódban részesülnek. Annakelőtte a szerződésbe az is befoglalattatott, hogy hány darab ludat, tyúkot, kacsát tarthat az atya a családi haz udvarán.

Ha gyermek születik, keresztelés után a keresztkoma és komaasszony, a bába és néhány közelebbi rokon megvendégeltetnek (Kind-schänk.) A keresztkoma a gyermeknek és anyjának ajándékokat osztanak s néhány napig ételt küldenek. A svábok nem szeretik kereszt-komáikat változtatni. A gyermek rendszeren a keresztapa, vagy illetőleg keresztanya nevet kapja, minek folytán megtörténik, hogy néha két-három testvér is ugyanazon keresztnévvel volt. Otthon az egyiket Berbl-nek, a másikat Vávi-nak hívták. Itt mind a két leány keresztanya Borbála, amott pedig mind a három fiu keresztapja János volt.

Halottaknál a virasztást el nem mulasztják soha. Házás és korosabb halottaknál csak házasok és korosabbak jönnek össze. Az éjt mesélés, beszélgetés és imádkozás közt töltik

el. Egyszer-mászor be is pálinkáznak, — s több helyen hideg ételek és bor is nyújtatnak. Fialat halottaknál a korosabb atyafiak és szomszédokon kívül a fiatalság szokott összegyűlekezni. Ezeknél a virasztás elevenebb színt ölt, sőt mulatsággá is fajul. Az éjt többnyire vidám társasági játékok közt töltik; éjfélt táján imádkoznak. A temetéseket rendszeren sokan kísérik, melyek után az atyafiak, jó barátok, szomszédok és a kik a halottat kivitték halotti torra (Todtenschaus, Todtenims, talán Todtenimbs, Imbiss) meghívotnak. Halottjaik iránt sok kegyelettel viseltetnek; sirhalmaikat halottak napján megnyitják, imádkoznak értük, szent misétet szolgáltattak, melyek alatt a templomban gyertyákat égetnek, többen évenkénti misékre alapítványokat tesznek. De gyászban fekete ruhát ölteni nem szokás, s meg van náluk, mit erkölcsiokről Tacitus följegyzett, hogy: „lamenta ac lacrimas cito, dolorem et tristitiam tarde ponunt. Feminis lugere honestum est, viris meminisse.”

A társas fonás is szokásban van a dél-magyarországi sváboknál. Mihelyest elkészült arra a kender, hozzálátanak s azon vannak, hogy a készletet gyertyaszentelőig feldolgozzák.

„Lichtmess, Spinnen vergess,
Und bei Tag zu Nacht gess.”

Szombat napon soha sem fonnak. Gyertyaszentelő ünnepén a templomban gyertyákat szenteltetnek, ezeket nagy égi há-

borúk alkalmával meggyújtják, imádkoznak, s virágvasárnapján szentelt ágakat, vagy szenet a nagyszombati tűzből, tűzbe dobak. A harangozás ilyenkor már csak kevés helységben van szokásban.

Nagy pénteken minden háznál sütnék a többi közt egy kis kenyert is (Mitschel), melyet az első koldusnak adnak, ki az nap a házba jő. Halottak napján ellenben a világról sem dagaasztanak kenyér alá, mivel azt tartják, hogy ha a teknőt letakarják, azon évben halottat takarnak.

Húsvét vasárnapján korán kelnek, s egymás közt egy szót sem váltva, kimennek a szabad ég alá az udvarra s égre emelt karokkal ekként fohászoknak fel: „Diesö szent húsvét napja! őrizz meg a hetvenhét-féle láztól; segits rajtam atya, fiu és szentlelek Isten!” (Hochgelobter heiliger Ostertag, behüte mich vor dem sieben und siebzigerlei Fieber; helf mir Gott Vater, Gott Sohn und Gott heiliger Geist.) Reggeli után mindenki három barkát nyel le a virágvasárnapján szentelt ágról, a Szentháromság nevében. (In den drei höchsten Namen.) A reggeli: három szelet szalonnával készült rántotta.

Piros tojások osztogatása húsvét vasárnapján a sváboknál is szokás.

Húsvét hétfőn reggel a fiúk a leányokat, kedden ezek amazokat vízzel locsolják, mely minden keresztény nemzetnél megvan.

később legf. helyen cs. k. tábornokká nevezetett ki. 1849 után azonban a bécsi kormány megrestelvé a politikai sakkhuzását s hajolva a generalitás több tekintélyének unszolására, az egy év alatt hadnagyból — horribile — vezérőrnagygyá emelt 27 éves profétát 1500 nyugdíjjal „in den wohlverdienten Ruhestand” helyezte s a pensiót a budai főhadipénztárnál folyósította.

Kérdés már most, hogy a 25 évi élvezetűl quae res etiam non clare, eltekintve, mi czimen illeti Sztratirovics Györgyöt ily tetemes évi összeg akkor, midőn ő saját hazájának, Magyarhonnak tilalma ellenére annak — mondhatnók — ellenségeinél hadi szolgálatot vállal? Kérdés, hogyan türheti el a magyar kormány, miszerint a Csernajeft által tudatlansága, a mozim részéről pedig fejvesztettség miatt eltovábbított condottieri Zimonyban a határörvélkei hatóságok patrociniuma alatt egész főúri grandezzával játsza az elbeszélő Bonaparté s pláne egy bécsi journalistával „interview” osztatja magát?

Ki más ország fejedelmének szolgál, ki ő felsége belgrádi képviselőjének galád sértetgetővel egy követ fuj, az vessen le oly uniformist, melyet viselni nem méltó. S nagyon szomorú jelenségnek tartanók, ha efféle katalinusz existenciák — legalább közigazgatásilag a pensio beállításá által — körmére koppintani nem lehetne.

Mert igazán csak nálunk eshetik meg az ilyen, hogy saját pénzünkön hízaljuk a destructiv egyéneket. Óhajjuk, hogy megczáfol-tassunk, de nem hiszünk, hogy a vítez „tábornok” lemondott volna a gyűlölt Austria-Magyarország fizette nyugdíjról. A szerb hazafiak ismereteseke önzetlenségükről. (?)

Minő hatása van a tornászatkak a testre nézve és szükséges-e a tornászatkak?

A „Gymnastika” származásának idejét megállapítani nem lehet, mert mindazon őskori népek, melyeknek történelme homályba vész; ismerték és üzték már a tornászatkak. A rendszeres tornászatkak kezdetét számítják Krisztus születése előtt 880-ik évtől. A midőn is „Lykurg” által Spártában mint nevelési eszköz legelőször is felhasználott. Nemsokára az egész államban elterjedett és nemcsak a nevelőtintezetekbe vétezt fel, hanem a polgári életnek minden viszonyaira is kibatott.

Legújabbban pedig a „Németek” által 18-ik század végével emeltett ismét érvényre a tornászatkak; de még előbb a 14. és 16-ik században Luther és több jeles férfi által, kik a tornászatkak rendszerét minden európai nyelvre átfordították és terjesztették.

Mégis 1774-ben „Bazendorf” nevelő intézetébe vétezt föl, 1784-ben pedig „Schulemann” nevelőtintezetébe Schneperthalban sat. Ezen intézetek, a melyek a testgyakorlat oktatását felvették, „Phylantrophinoknak” neveztettek. Ezen időtől fogva a testgyakorlat Németországban is mindinkább elterjedt és a kormányok által a politikai viszonyok szerint hol felkarolva, hol pedig hanyatlóva lenni látták ez ügyet, de mindamellett egész Németországban mai napig el van terjedve.

Ebből láthatja a tisztelt olvasó, hogy a testgyakorlat eszméje nem újdonság, hanem már igen is régi dolog. Hogy a tornászatkak jó hatása van a testre nézve, azt a mindennapi tapasztalás bizonyítja; de nem csak a testre, hanem a lélekre is van befolyása. A mely gyermek rendszeresen tornász, annak lelke sokkal vidorabb; mert csakis ép testben lakhatik ép lélek.

Hogy mennyire szükséges, azt úgy hiszem nem kell tovább fejtegetni.

Elég igazolják annak szükséges voltát azon nemzetekek példája, melyeket fent elősoroltam.

Hogy van az mégis, miszerint még a mai korban is sokan kárhoztatják a tornászatkak? Annak tisztelt olvasó többféle oka van.

Első oka abban rejlik: hogy igen sok szülő szokon veszi, ha gyermekének ruhája

vásik, vagy elszakad. Akkor szidják és átkozzák még azt is, ki a tornászatkak feltalálta.

Ez a panasz azután szájról-szájra terjed. Leginkább harcolnak ellene ezen esetben azon kedves mamácskák, kik szeretett gyermekeikre restelnek foltoztatni s talán még foltoztatni is. (Bocsánat e vakmerőségemért! Tisztelet a kivételnek.)

Második oka pedig abban rejlik, miszerint igen sok szülő nem fogja fel szentül rendelkezését, sem a lélek, sem pedig a test fejlődésére vagy semmit, vagy igen csekélyt gondol. Csak nőjön gyermeke akármely irányban, az ő neki mindegy. A tornászatkak, mint fentebb is említém: nemcsak a testet, de a lelket is képzik. A lelket vidorá, a testet pedig ügyessé fejlesztik.

Vegyük csak alsó néposztályunkat p. o. a melynek szabatos neveléséről igen csekély, vagy semmi fogalma nem volt és mai napig is bizony igen kevés sajátítja el magának ezen nagyfontosságú nevelészetit tapintatot.

Felnőtt korában sem tud rendszeresen állni, sem pedig akármely testrészt szabályszerűleg tartani. Miért? Mert sem szülője, sem tanítója nem tanították erre.

Csakis a tornászatkak által fogjuk azon czélt elérni: hogy sok üggyetlen s nevelésben elhanyagolt ifjak helyett ügyes és egészséges nemzedéket nyerendünk.

HETI SZEMLE.

A háború színhelyéről. A törökök egész hadierőjök összegyűjtése előtt nem akarnak támadólag fellépni; a szerbek részint a háború szerencsétlen kezdete, részint magában elégtelen erejük folytán nem képesek döntő csatát kezdeni; ennél fogva folytonosan csak apró csatározásokról értesülünk. A vezérlet igen rossz a szerbeknél. Minden commandans saját szakállára operál; Csernajeft minden pillanatban megváltoztatja utasításait, melyek különben sem eléggé világosak. Csernajeft főjellemonása az ingadozás, Sztratirovics tábornok és Despotovics ezredes elégtelenül elhagyták Csernajeft táborát. Az ezredesnek igen heves jelenete volt a fővezérrel s szemébe mondta ennek az egész tisztikar jelenlétében, hogy még egy század vezénylésére sincs tehetsége, annál kevésbé lehet hadvezér. Berliini diplomácia körökben azt beszéltek, hogy Csernajeft hadserege igen kedvezőtlen helyzetben van, sőt egészen elvágtatott a szerb sereg többi részétől. Eski Kiliše váránál 4000 szerb véres vereséget szenvedett s a végpusztulástól csak az éj beállta következtében menekült meg. A szerb tüzérseget dicserik, de annál kevésbé a gyalogságot. Lehetetlen ez utóbbit bataille rangé-ba hozni; oszlopokban nem használható. Fedett állásból nyílt terrainre állépe csak a tiszték élénk rábeszélésével által bírható rá a gyalogság, hogy harcoljon. Szerbia és Montenegró szövetsége léptek ugyan, de egyetértésök, mint a „Pol. Corr.” értesül már most meg van némileg zavarva. A szerbek azt találják, hogy Nikića tulságosan sokáig időzik Hercegovinában. Nikića hadierőjét 9000 montenegrói, 2000 önkénytes s vagy 5000 felkelő képezi. Petrovics, ki Albánia határán áll, 8000 emberrel rendelkezik, törzskarával Spuszban tartózkodik s a déli határ hegysorosait őrzi. Mult heti jelentésünk óta a következő távirati harcztudósítások fekszenek előttünk:

Julius 7-ik. A szerbek megtámadták Belgradzik mellett Nis és Widdin közt a török előőrsöket, de 100 hullozt vesztéssel visszavertek.

Julius 8-ik. Ali pasa hat zászlóaljjal Senitzából, a szerb demarkationális vonalon belül fekvő Javra ellen indult, a szerbek által 18 zászlóaljjal és 10 ágyuval oldalról megtámadtatott, kik azonban véres csata után visszavertek. A szerbek tökéletes vereséget szenvedtek és vad futással szánczak mögé menekültek, 1500 halottat s ugyanannyi sebesültet hagyván a harczterén. Számos hadi készlet esett zsákmányul. A törökök vesztése aránylag csekély volt.

zük, — s imádkoznak, hogy az Isten a jégkárt elhárítsa.

Hogy a sváb a jégveréstől retteg s annak elhárítása végett minden eszközhöz folyamodik, azt alig lehet csodálni; mert a sváb földművelőnek minden vagyona, gazdasága a földben rejlik. Erre fordítja minden gondját, munkáját, fáradságát.

Delmagyarországon tagadhatlanul a sváb a legszorgalmasabb és legügyesebb földművelő. Ő termeszt legtöbb s aránylag legtisztább búzát. Szép, derék, kővér lovakra sokat tart, néha tulságosan sokat; gazdasági eszközei, földjei jó karban vannak. Mezei munkák, kivált aratás, behordás és nyomtatás idején a gazda feleségével, fiaival, leányaival, cselédjeivel, lovaival egyaránt dolgozik. A munka fölcsztásában nincs válogatás. A nő csak úgy veti föl a nehézkéket a kocsi, csak úgy vontatja a megrakott szekert haza, mint a férfi, — és úgy hozzányúl minden mezei munkához, mint férfiak. Csupán csak kaszát nem lehet nekik kezében látni; némi analogon a krónikák amazonjaival, kik csak jobb emléjük lemeztése után nyúltak a kardhoz és lándzsához, nehogy s természet akadályozza őket abban, mire hősi szellemök elszánták tervét.*) Ha behordáskor világos éjszakák vannak: emberke, lónak éjjel-nappal nincs nyugta.

*) V. ö. Szentkálary: Pápa mondák, Magy. Sion, kiad. Knauz N. 1868.

Julius 9-ik. Pénteken megtámadták a szerbek Novi-Bazar erődítményeit. A harcz több óráig tartott s a ellenségre nézve kedvezőtlen eredménnyel végződött, a mennyiben 500 halott és számos sebesült hátrahagyásával tökéletes vereséget szenvedett. Azon szerb csapatok is megverettek, melyek a törökök állását Sokidja mellett, szombaton megtámadták; vesztésük 200 halott, számos sebesült, sok fegyver és két ágyu. A török vesztése aránylag csekély.

Julius 10-ik. A szerbek eskelésse török erődöt megtámadták, azonban véresen megverettek s csak az éj beállta mentette meg a szerbeket, kik 4000-en valának, a teljes megsemmisüléstől.

Julius 11-ik. Visegradnál ma nagy csata volt szerbek és törökök között. 3000 szerb, kik a visegrádi szánczakot megtámadták, teljesen megverettek, s tekintélyes vesztés után futásra kényszerítettek. Ma két utközet volt a törökök és montenegróiak között, az első Krajnaban Kericznánál, a második Podgoricznánál; a beérkezett tudósítások a törökökre kedvezőtlenebbek, a mennyiben ezek nagyobb vesztéseket szenvedtek mint a szerbek.

Julius 12-ik. A szerbek Rakitnica mellett több falut felgyújtottak és ismét visszavonultak a határokig. A „Pol. Corr.” jelenti Viddinből: Osman basa a szünetet seregének legénység és ágyuk általi erősítésére használja. A szerbek czirkáló hadtest szervezésével foglalkoznak. Egy ily 3000 emberből álló czirkáló hadtest egészen a Viddin előtt két órányira levő Gangova helységig nyomult elő. Podgoricznán jelentékeny csata volt törökök és montenegróiak közt, melyben török részről két zászlóalj rendes katonaság és Hott-, Podgoritza-, Scutari és Castratibeli önkénytesek vettek részt, a montenegróiak 5000-en voltak. Az ellenség kiüzelt az erődítményekből, vesztése 400 halott s ugyanannyi sebesült. A csataterén fegyverek, löszerek és montenegrói tisztii jelvények szedettek össze; a törökök vesztése 11 halott és 25 sebesült.

Julius 13-ik. Hivatalosan csak ma jelentik, hogy az egész szerb Morava-hadsereg visszahívott. Novi Bazárnak a szerbek általi lövetéséről szó sincs. A szerbek Kis-Zvornikból kiüzettek és a határok mögé szorítottak vissza. Nem csak Kleck, de a többi dalmátiai kikötők is elzárattak úgy török, mint mindenféle montenegrói hadiszer partra szállítása elől. Egy francia lap megjegyezte a napokban, hogy a szlávok nem ágyukkal harcolnak, hanem táviratokkal. A szerb telegrammok folytonos győzelmet hirdetnek, s legkevésbé sem zavarja e nemes buzgalmat az, hogy az örömhirt nyomban követi a gyászos dementi.

Európai sajtó. A sajtó — mi természetes — a hét legfontosabb eseményeivel a reichstadti találkozással, és a keleti háború ügyei között a kleki kikötő elzárásával foglalkozott. A reichstadti találkozásnak legkiemelkedőbb mozzanata azon tény, hogy a két uralgó elnöke alatt a jelenlevő miniszterek s diplomácia egyének részvétele mellett értekezlet tartott, melyen formaszéru jegyzőkönyv vezetett. Az itt történt megállapodásokról e pillanattól részletes tudósítások még nem érkeztek. Azonban minden oldalról azt jelentik, hogy a két uralgó s a két birodalom államférfiai közt a keleti politikára vonatkozólag egyetértés éretett el. A „P. Lloyd” becsi távirata szerint az értekezlet eredménye azon határozatban összepon-tosulna, hogy Ausztria-Magyarország s Oroszország egyaránt tartózkodni fognak minden beavatkozástól a keleti háborúba, s hogy az európai hatalmak jóváhagyása nélkül keleten semminemű területi vagy államjogi változás meg nem engedhető. — Egy becsi jelentés szerint pedig az is megállapított volt, hogy a két hatalom az ugynevezett „satus-quo emelioré“-t, a felkelt tartományok köz-igazgatási autonómijára nézve felállított programját ezetül is fentartja. — A másik fontos esemény, a kleki kikötő elzáratása, — s ez e pillanatban fontosabb, mint a harczterén történő jelentéktelen dolgok. — A harczterén,

mint most már kiderül, jelentékeny actió nem volt még, s amit e tekintetben szerb táviratok terjesztettek, koholmány vagy — a legjobb esetben — tulzás. Így tehát a hadi eseményeknél méltán nagyobb fontosságot tulajdoníthatunk azon híreknek, hogy a reichstadti megállapodások következtében monarchiánk nem engedí többé, hogy a törökök Kleckben csapatokat szállíthassanak partra. Ez igen nevezetes fordulat, mely — mondhatni — nagyon elő fogja mozdítani azt, hogy a szerbek és montenegróiak kezébe jusson Bosznia és Hercegovina. A törökök ugyanis csak két uton juthatnak a nevezett két tartományba: tengeren vagy a Montenegro és Szerbia közt elhuzódó 9 mfd. hosszú, s igen keskeny török területen át. Ez utóbbit nem lesz felette nehéz járhatlanná tenni, s ez esetben lehetetlen lesz, hogy a törökök erősítéseket küldjenek Bosznia és Hercegovinába. Egy tekintetben tehát mindenesetre nagy baj volt a törökökre nézve a reichstadti találkozás. — Ekként combinálja ezt jelenleg az európai sajtó, s könnyen meglehet, hogy monarchiánk keleti politikája kockájának hova gravitációját is a kis kleki kikötőben történendőköl lehet majd következtetnünk. — Különösnek tünik fel előtünk, hogy míg Andrassy politikájának újabb szláv tendenciákat tulajdonítanak, addig az orosz journalisták hada nem szünik ostromolni monarchiánkat. — Az orosz félhivatalos sajtó most már nem elégszik meg azzal, hogy a törökök ellen keresztes háborúra tüzezi az orosz közvéleményt, hanem Ausztria-Magyarország szlávjaikat is kezdő izgatni a monarchia fenálló rendje ellen, s a „Szt. Petersb. Viedomosti” a szlávokat minden áron össze akarja vesztetni a németekkel és magyarokkal. Ugyan ily visszas helyzetben vagyunk az oláhokkal is. — Mig a bukaresti kormány szemben a hadakozó két szomszéd fellel a szoros semlegességet tüzte ki magaviselete szabályául, addig az oláh lapírodalom úgy a kül-, mint belföldi, egész határozottsággal csakis az egyik hadakozó fél, t. i. a szerbek mellett lép föl meleg rokonszenvvel, czikkeket is, de megfélelő tettekben is egyszersmind.

Itthon. Ö felsége a közös külügyminister előterjesztése alapján f. évi július hó 5-dikén kelt legfelsőbb határozásával gr. Wimpfen Felix rendkívüli követet és meghatalmazott minisztert az olasz királyi udvarnál, cs. kir. nagykövét Párisba legkegyelmesebben kinevezni méltóztatott.

Bécsből félhivatalosan azt jelentik, hogy az Ausztria-Magyarországban történt s folyamatban lévő katonai intézkedések s csapat-szállítások kizárólag a Sabaczczal szemben álló és dalmátiai csapatok erősítésére szolgálnak. Ezen dementi érthetőleg a reichstadti találkozás egyik eredményének tekinthető.

Szerbia. Belgrádban mindinkább tért foglal az a nézet, hogy Szerbia csak Montenegro s közvetve Oroszország javára dolgozik, önmagának nem használ. Pénz és ember fogytan van. Általános a catastropha bekövetkezését várják Belgrádban.

Semmi sem jellemezhető élesebben a szerbek hajos helyzetét, mint a „Tagblatt” azon értesülése, hogy Milán már három nappal ezelőtt azon kérelemmel fordult Szentpétervárhoz, hogy az orosz kabinet fegyverszünetet eszközölkjön ki. Meg kell azonban említenünk, hogy szerb részről tagadják ezen hir valóságát. Milán csak arra kérte volna a czárt, eszközölje ki, hogy a törökök ne megszárolják le az egyes helységeket a védelem lakosokat is.

Vrbicza Masa montenegrói belügyminiszter, ki Nikićzát a szerb főhadiszállásban képviseli, Belgrádba ment s 8-án részt vett egy minis-teri tanácskozásban, melyben elhatározatott, hogy a Vućsjaikból (Bosznia) Szerbiába küldött deputációt, mely Milánnak bosnyák fejedelmé proclamálását Szerbiába hírel viszi s már utban van Paracsin felé, hivatalosan ne fogadják meg a fejedelm. Nikića ugyanigy fog eljárni a hercegovinai insurgensekkel szemben.

Sztevcsa miniszterelnök a főhadiszállásba utazott. Ezen utjából azt következtetik, hogy

A sváb csinos házakat épít, sőt két két magyar szabású posztó ruhát visel s egyáltalán tisztán ruházódik. Ha munkáját elvégezte, mulatni, táncolni szeret; azért a sváb falvakon, az adventi és nagybóji idény kivételével, minden vasárnap van tánc a korcsmában. Mihelyt vége a vecsernyének, azonnal kezdődik a zene. Este haza mennek tehenet fejni, lovakat abrakolni, vacsorálni: azután folytatják a táncot éjjeli 10—11 óráig. A fiatalok éjjelig az utcákon csatagol; a hozfallérmek, a tejet, tejfelt kiisszák, kertekben a gyümölcsöt lelopják, ágakat tördelnek és a veteményeket összetapossák. A minden felügyelet nélküli éjjeli barangolások erőköszmetélyző hatással vannak; ilyenkor történnek a legtöbb kihágások, — s fájdalom ma már nem lehet e germán fajról elmondani: „pacissima in tam numerosa gente adulleria.”

A telet, a földművelési szünetet, henyéléssel, lakmározásokkal s haszontalan politizálással töltik, „per otium transigunt, — mi-ként Tacitus írja — dediti somno, ciboque, fortissimus quisque ac bellicosissimus nihil agens; hebet, mira diversitate naturae, cum idem homines sic ament inermiam et oderint quietem.” Az öregebbek d. után és estvéként összeülnek, pipáznak és kártyáznak pénzre vagy kukoriczára. Az asszonyok látogatásokat tesznek vasárnaponként délután, s ezt „Mája, Majen“-nek nevezik.

A svábok, daczára örvendetes kulturális fejlődésének, kevésbé tudott még a babonás vélemények és kuruzslási hitből kibontakozni. Miként germániai őseik, úgy ök is „auspacia sortesque ut qui maxime observant.” Kummer munkahalmazában egész sorozatát találjuk a babonás jeleknek. Nehányat följegyzünk itt mutatványul és mulattatásul:

Ha valaki beteg és vasárnap jobban érzi magát, akkor a javulás nem tartós, sőt könnyen bekövetkezhetik a halál. Ellenben ha a beteg vasárnap rosszabbul érzi magát, akkor remény-ség a fölgyógyuláshoz.

Ha valaki először megy a beteghez látogatásba, többnyire másokkal észrevétlenül csúszik be a szobába, s magában ezeket mondja:

„Sünder! wenn du leidest zur Buss, So rühre den Fuss; Leidst du aber zum End, So rühre die Händ.”

Ha azután a beteg véletlenül a lábát mozdítja: akkor van reményesség, hogy fölgyógyul; ha a kezét: akkor tartanak halálától.

Ha a beteg ágyánál az égő gyertya kánóca horog alakban lefelé konyul, az a beteg halálát jelenti.

Ha a sirnál nehezen lehet a koporsó alól a kötelet kihúzni, az azt jelenti, hogy ugyan-azon családból nem sokára még meghal valaki.

(Vége következik.)

a szerb s egybehiva egy külföldi a kormány nem szer maradvány

A m osztályabó alakítottak ket kap.

Belgr köröbbe conservat Milan meg turában f összesek szálai má Milánról s lennő be nisztervá

Riszi a Belgrád eljutó fol igen nagy conservat

Törö Disraeli, azon néze ban a törö tulzott híre natos, hog az angol dolgokat konstansin ségkivül n de felelő megállás bolgár ne pedig a cs veresen a tek e vad tudósítójá leromboltá részt a fe 25,000 fe Több ezer hurcolta nyilvánosan gyilkoltatta bolgár börtéve. A nőtaltásban — Így a dolgokat b hogy a tör égettek.

Közep helye. Kas harcz. Jakt tartományt Manaszt (s már, Ham indult 40.000 chinali csapa igen gyáva állnak s ko

Görög július 2-án liából, tova időzött itt látva, azon tartományok ivasionák azonban a folytan meg nekik inné táron innen a legjelenté sités folyta

A görög hogy a hatá kildött, kik talják, toví családöt tel tása szerin pusa vezérte vízekben vaó mint Görög

Német „Kreuztg” közzé, mely servativ elem tására szülő óconservativ a következik

Egység egyes allamo fentartása; ó zason, hane alapul; a fe májusi törven sulyának meg a kézműösöz iparrend revit

A gunk visszaté

Francz mény is élet nyekkel, külot stadiumába le része nem la ványosságna bentő tájeko ztágyra néve áknál is talá tul, kevés en teljes tisztasá ami távol kel hordereje a áltálos — körülbelül az országának na azonban vala metlen; a be szlávok ellen

actió nem táviratok a legjobb di esenél tulajdonadti megánk nem áben csagen neven nagyzerbek és a és Herkét uton: tengerközti eleny törökette nehézellen lesz, ek Boszethen te-törökökre

Ekként sajtó, s nk keleti bjtát is a het majd felölt-nak újab-addig azstromolni alos sajtó hogy a üzeli az -Magyar-nonarchia sb. Vieze akarja l. Ugyan l. hokk al emben a os sena-abályául, l-, mint az egyik lép föl de meg-

minister 5-dikén Vimpffen almazott cs. kir. n kine-

k, hogy s folye-csapat-eben áló lgalna. ti talál-

bb tért Monte-olgozik, fogytan tkzését

ben a agblatt- a nappel ervaiba, et esz-itenunk, valosa-rt, esz-olják le sokat is. miszter, pviseli, minis-oztatott, a kul-uk feje-ül viszi osan ne gyanyig nnyekkel

zállásba t, hogy

abonás akozni. uspicia ummer ljuak a nk itt

n érzi onnyen beteg meny-

lato-nd csü-ndja:

moz-ogyul;

a ka-beteg

ó alól gyan-valaki.

a szerb skuptina legközelebb ülészakra fog egybehívati. A skuptinától azt akarják, hogy egy külföldi kölcson felvételére felhatalmazza a kormányt, mely assignatok kibocsátása által nem szeretné tönkretenni a nép jólét utolsó maradványait.

A militia-tartalék második és harmadik osztályból nyolczadik és kilenczedik divízió alakították. — A tartalék hátultöltő fegyvereket kap.

Belgrádban a nyugtalanság a legszélesebb körökbe elhatolt. Nyíltan beszélnek, hogy a conservatívek nagy összeesküvést forraltak Milan megbuktatására. A rendőrségi praefecturában folyamatosan van a kutatást egy oly összeesküvésre vonatkozólag, melynek egyes szálai már a rendőrség kezeiben vannak. — Milanról semmit sem hallani. Natalia fejedelemről beteg s férje hazatérését óhajtja. Miniszterválság legközelebb várható.

Riszties ellen, mint a ki a háboru okozója a Belgrádba a hivatalos titkolódzás daczára is eljutó folytonos lesújtó hírek következése igen nagy elkeseredés uralkodik, különösen conservatív körökben.

Törökország. Az angol parlamentben Disraeli, az olasz képviselőházban Melegari azon nézetet fejezte ki, hogy a Bolgárországban a törökök által elkövetett kegyetlenségekről tulzott híreket terjesztenek. — Nagyon kíváncsok, hogy ez csakugyan úgy legyen, mert az angol lapok tudósítói valóban borzasztó dolgokat írnak a törökök gazdalkodásáról. A konstantinápolyi kormány, írja a „Times“ kétségkívül nem rendelte el a tömeges öldöklést, de felelős értele, mert tudomása van róla, s meggátlására mitem tesz, s mert az egész bolgár nép lefegyverzését rendelte el, azután pedig a cserkeszeket és basi-bozúkokat fegyveresen a védtelen falvakra zudította. Mit tettek e vad hordák? Erre így felel a „Times“ tudósítója: Száznál több bolgár falu teljesen leromboltatott, bár csak öt vagy hat falu vett részt a felkeelési mozgalomban. — Legalább 25,000 fegyvertelen személy legyilkoltatott. Több ezer bolgárgyermeket rabslözésébe hurcoltat s Drinápolyban s Philippopolisban nyilvánosan áruba bocsátattak. A kik le nem gyilkoltattak, azokat kínokkal gyötörik. 6000 bolgár börtönben valóságos tortúrának van kitéve. A nők irányában tanusított eljárás brutális és iszonyúságban mindent felülmúl. — Így a „Times“; a „Daily News“ hasonló dolgokat beszél el, egyebek között felhozta, hogy a törökök 40 bolgár nőt elevenen elégettek.

Közép-Ázsia most szintén háboru színhelye. Kasgár és China közt fejlődött ki a harc. Jakub kasgári emer még néhány chinai tartományt kíván elszedni. E célból, miután Manaszt és Armuthit a Dsungariában occupálta már, Ham Bakul és Gutsenu városok ellen indult 40,000 jól begyakorolt katona élén. A chinai csapatok, melyekkel meg kell mérkőznie, igen gyávák, tehetség nélküli vezerek alatt állnak s komoly ellenállásra alig képesek.

Görögország. A „Pol. Corr.“-nak írják július 2-áról Athenéből: Epirusból és Thessaliából, továbbá Szerbiából is számos ügynök idözött itt pénzzel és egyéb eszközökkel ellátva, azon célból, hogy a török hatóság alatti tartományokat fellázítsák, s egy oda tervezett invasiókat hivatkozva toborozzanak. Törökvésük azonban a görög kormány szigorú eljárása folytán meghiúsult, úgy hogy gyorsan el kellett nekik innét tisztulni. Némelyeket még a hátlaron innen letartóztattak, egyet pedig, ki tán a legjelentékenyebb volt köztök, távirati értesítés folytán Janinában fogták el.

A görögök rossz néven veszik a portának, hogy a határok őrzésére rendellen csapatokat küldött, kik az utazókat barbár módon alkutalják, továbbá, hogy a határa 50 cserkesz családot telepített, kik azóta a levelező állítása szerint valódi rémei a vidéknek. A Hobart pasa vezérlete alatti török hadjóhadnak a görög vízekben való barangolását szintén úgy tekintik, mint Görögország elleni demonstrációt.

Németország. A „Nordd. Allg. Ztg.“, a „Kreuztg.“ és a „Post“ egy felhívást tettek közzé, mely az egész birodalom összes conservatív elemeit német conservatív párt alakítására szólítja fel. A felhívásban, melyet az óconservatív és agrarius képviselők írtak alá, a következők vannak fővelük felalítva:

Egység a birodalmi alkotmány talaján; az egyes államok önállóságának és sajátosságának fenntartása; önkormányzat, mely nem népszavazáson, hanem természetes csoportosuláson alapul; a felekezeti népiskola fenntartása; a majusi törvények revisiója; a nagy töke tulajdonának megdöntése; a földbirtok-, ipar- és a kézművostály egyenlő tekintelbevétele; az iparrend revisiója.

A nagyfontosságú felhívásra bővebben fogunk visszatérni.

Franciaország. „A francia közelemény is élénken foglalkozik a keleti eseményekkel, különösen mióta azok a háboru drámai stadiumába léptek; de a közönség legnagyobb része nem lát azokban egyebet érdekes látványosságnál. Ismeretes dolog azon megdöbbenő tájékozatlanság minden idegen országbeli tárgyra nézve, melylyel még művelt francziának is találkozni; Európa térképe a Rajnán túl, kevés ember agyában tükröződik vissza teljes tisztasággal, s így nem csoda, ha annak, ami távol keleten történik vagy készül, valódi hordereje a legtöbbek előtt rejtett szó. Az általános — igen elmosódott — benyomás körülbelül az, hogy ami most történik, Oroszországnak nagyon is injvere van, Ausztriának azonban valami megfoghatatlan okból kellemetlen: a beavatottak ezt a magyaroknál a szlávok ellen uralkodó vak gyűlöletnek tulaj-

donítják. Angliának helyzete e felületes csevegekben még határozatlanabban érintetik: csak azt látszik mindenki hinni, hogy Anglia megint valami igen okosat fog tenni; e kedvező elővéleménynél fogva igen természetes, hogy annak meghatározása: micsoda legyen hát az az okos valami? magukra az angol államférfiakra bízatik.

Léteznek azonban természetesen komoly politikai körök, melyek a keleti fejlemények praemissáinak ismeretével bírván, hivatják arra, hogy azok várható visszhatását hazájukra illetékesen megbirálják.

Némely fix pont föllelhető a benyomások minden ingadozásában.

Mindenekelőtt az, hogy Franciaország önálló keleti politikára nem is gondol; minden külpolitikai érdeke háttérbe szorul azon érzelmeik előtt, melyekkel az egész francia nemzet Németországra tekint. Részint újabb támadásoktól való félelem, részint a „revanche“ eszméje, ide fordítja az egész közönséget. — Franciaország politikája tehát minden külügyi kérdésben az lesz, mely által magának Németországgal szemben erősebb helyzetet teremthet.

HIRHARANG.

* **Elutazás.** Megyei főispánunk Ó Meltósága Nagy-Kikindára utazott, hogy az ottani rendkívüli közgyűlésen elnököljön.

* **A n.-becskerei főgymnasium ügye** hallomás szerint kedvező fordulatot vett. Az 5-dik osztály remélhetőleg már a legközelebbi tanév kezdetével fog megnyitni. Alkalmunk lesz a főgymnasium ügye eddigi lefolyásának összes phasisait az ez ügyben nemcsak legerdemesebb, hanem egyszerűségi a legilletékesebb egyén, t. polgárnagyunk tollából megismertetni.

* **Elfogatás.** T.-Becsén Rankovits György, Stratimirovics segédtisztje Molnár István csendőrkapitány által elfogottat s a királyi ügyésznek adottat át.

* **Szép ha igaz lesz.** Egy evangélikus presbiteriális tagtól kaptunk egy levelet, a melyben azt mondja, hogy legjobb volna egyhangulag papot választani. Ha minden tagja így gondolkoznék mint a tisztelt úr, bizony mi szívesen mondanánk réa az „Ament.“

* **A közgyűlés alatt.** „Áll-e már a gyűlés?“ kérdé X. közleg jegyzője, ki a közgyűlésbe sietett, a folyóson álló pandurt. „Igen is nem, mert épen most ültek le.“

* **A termés.** Mink voltunk azok, kik többször megirtuk, hogy az idei buzaeremés silányabb lesz a múlt évinél. Az eredmény most már fájdalom látható. Vannak helyek megyékben, ahol egy 20 kévés kereszt, egy ¼ vékát ad — az is szorult szemű s eladásra épen nem alkalmatos.

* **A Tisza** mult csötörtök óta örvedetes mérvben kezd apadni. Olvasóink mind-egyike bizonyára azt fogja mondani: nagy ideje is már! S valóban, emberemlékezet óta nem történt, hogy a Tisza a kánikula idején 18 lábni armagasságon állott volna.

* **Halalozás.** Manojlovits Miklós városunk derek főjegyzőjét t. barátunkat igen súlyos csapás érte, e napokban elveszté szeretett nejt szül. Szávits Katicza asszonyt, kivel három éven át boldog házasságban élt. E mindenki által szeretett és tisztelt nő még élte virágjaiban volt. Temetése e. f. hó 17-én nagy részvét mellett ment véghez. — Nyugodjanak békében porai, legyen hantjainak könnyű a föld. A gyászjelentés így hangzik: Manojlovics Miklós, városi főjegyző, Szávics Dóme, n.-becskerei ügyvéd és neje Szávics Evelin, úgy gyermekei Olga és Pál keseredett szívvel tudtul adják, hogy neje, illetőleg leányuk és testvérjuk Manojlovits, született Szávics Katicza, e. f. évi július hó 16-ik napján, reggeli fél 4 órakor, rövid szenvedés után, élte 21-ik évében a jobblétre átszenderült. — Holt tetemei a gör. kel. tomaseváci sirkertben e. f. évi jul. 17-ik napján, délután fél 6 órakor, le fognak tétetni. — Béke hamvaira!

* **A Dunagőzhajózási társaság** a következőkről értesíti az érdeklét közönséget: „Számos kérdés intéztetvén hozzánk, hogy minő lesz a forgalom a Dunán és Szávan a Balkán-félszigeti conflictus tartalma alatt, az alulirt forgalmi igazgatóságnak van szerencséje azt felelni, hogy a hajóforgalom a Dunán és ennek mellékfolyóin eddig sehol sem szakítottat meg és tekintve a védelmet, melyben a cs. és kir. osztrák-magyar kormány a gőzhajózársaságot részesíti, tekintve továbbá a figyelmet, melyet a parti államok a dunai forgalomra fordítanak, előreláthatólag nem is fog zavartatni. Ugy a személy, mint a szállítványi hajók ezentul is a közzétett meneltér szerint közlekednek és úgy, mint eddig érintik az összes állomásokat. Bécs, jul. 11. A forgalmi igazgatóság.“

* **Uj mormon proféta.** Nemrég Temesvári gyárvarosában bizonyos Robinson alias Schapira nevezetű izraelita kántor lakott, ki korántsem proféta, hanem inkább striczi du selladoni nyegle magaviselete s főleg azáltal vonta magára a jámbor orthodox hitközség figyelmét, hogy egy ottani kökényeszmű szép Rachellel házasságra kelvén, már a mézes heetek első napjaiban a feleség hozományával megszökött. A rendőrségnek sikerült ugyan a szent férfit galléron csipni, de csak azért, hogy mielőbb szabad lábra helyeztessek, sikerülvén neki faja raffinirozottságával s egybékénti sok személyes bájaival rávenni a szegény nőt és az atyafiságot, hogy illemszerű barátságos kiegyezésre. Schapira úr tehát,

quasi re bene gesta, Temesvárról Csáktornyára költözött át, hol is az ottani zsinagógában szintén kántori minőségben alkalmaztatván, egekét hasgató búvós bájós énekével s az ő szép göndör furtjével annyira lágyra olvasztá Henrich Karolin szívet, hogy csakhamar itt is házasság s gyermekáldás lett a vége. Történt azonban a közben, hogy Danzigból az a véletlen hír érkezett, miszerint Schapira úr már 11 év óta házas ember, hogy neje, Teifensilber Cziczelle, kivel négy gyermeket is nemzett, a gyermekekkel együtt a legnagyobb nyomorban él Danzigban. Minthogy azonban a soknejűség egy szentnek is „pogány“ pénzébe kerül, és Schapira különben is tanácsosabbnak véleményezte futásban keresni üdvösségét a szegény Henrich Karolin is szalmaötvégységben hagyta, beharagolván Európa különféle városait, melyekben felváltva majd sakteri, majd ismét kántori hivatalokat viselt s deli férfierejét többrendbeli leánycsábítás s még egy házassági frignek öröm élvezetei közt töltte. No de hát minden földi boldogságnak vége szakad egyszer, s épen most hirdetik a lapok, hogy ezen másodpéldányu Young Brighamot Csáktornyán elfogták. Az uj mormon proféta most a börtön sötétségében éneklí Jeremiás siralmaít.

* **Lelkiismeretlen újdondások** kedvökét látszanak abban találni, ha költött dél-magyarországi zavarokkal, kalandos összeesküvésekkel, fegyverszállítványok s milliók kicsempészésével, törvényhatóságaink s rendőrségünk főnökeinek megrágalmazásaival föllátható a fővárosi lapokat. — A mult napokban egy elleméri Toponarszky-féle úgyről hasábszámra írtak lapársaink, sőt a „Tem. Ztg.“ t. collegánk vezércikkre is érdemesíté a Toponarszky ügyet, meg bizonyos n.-kikindai eseményeket, melyek valószínűleg sohasem történtek. A délmagyarországi lapok: a „Torontál“, „Tem. Lapok“ és az „Alföld“ hazafias mulja s eddigi szelleme följosít bennünket, megkérni fővárosi lapársainkat, hogy a délmagyarországi ügyállapotokra vonatkozó értesüléseiket ne holmi ismeretlen, nagy szerepre vágó vidéki levelezők néha alapatlan, néha hazug és tendenciózus tudósításaiból, hanem a bizonyára legjobban informált délmagyarországi lapokból merítsék. Kérjük egyszerűségi lapársainkat, szíveskedjenek ezentul oly híreket, melyek az ország nyugalmát megzavarják s vidékünk törvényhatóságait compromittálni képesek, az illető beküldők nevének kitévelevel nyilvánosságra hozni. Mi pedig rajta leszünk, hogy az eddigi hamis hírek s allarm tudósítások szerzőit is felkutassuk s a t. közönséget e derek férfiak nevével megismertessük!

APRÓSÁGOK.

Buffet és Wollon francia miniszterek nagyon feszült viszonyban élnek egymással, és csakis a politika vagy a diplomacia illem hozza őket össze. Nem régebben Wollon Buffethez volt hivatalos valami diplomaiasi ebédre.

— Ott nem is kellene ételap készíteni, mondá Wollon miniszter szakácsa.

— Miért? kérdezte az egyik inas.

— Majd megesszik ők egymást.

Táviratot adott föl egy uriember, mely a következőleg hangzott:

„Fájdalommal jelentem, hogy Tamás nagybátyáink meghalt. Végrendeletét holnap olvassák. Jőjjetek melébb. Azt hiszem, mi vagyunk az örökösök.“

— Egy szóval több — mondja a távirai hivatalnok.

— Egygye? ... Akkor tessék azt kitérőlni, hogy „fájdalommal.“

Egy buffalói hirdetés arról értesíti a közönséget, hogy bizonyos mr. Dankings nevű uri ember kisorsolja anyagi szépségű nejt. Egy-egy sorsjegy ára 25 centim. A sorshuzás május 15-én fog végbemenni. Pár nap alatt minden jegy elkel. Leginkább az aglegények vették. Legerdekeesebb a hirdetés utolsó pontja, mely így hangzik: „A szép asszony szíveből fog örvedeni, bárki nyerte is meg, mert az öreg, csuf és goromba úr, Dankingset annyira nem szenvedheti, hogy a legkedvezőtlenebb sorscsapás is csak javára válhatik!“

— Orvos úr! kiáltá a bájós kliensó épen belépő orvosának. Orvos úr, én beteg vagyok, idegfejben szenvedek, unatkozom!

— Elég! — felele az orvos. Mindent tudok. Egy kis légváltoztatás jót tenne önnek.

— Igen igen, annak meg kell történni.

— Tehát gyorsan, utatassa el — férjét.

X. úr nem nagy hős. Párhajai rendszeren vacsorán kezdődnek s vacsorán végződnek.

E napokban az utcán megszólítja egy barátját.

— Komoly ügyem van, kedves barátom. Léssz segédem?

— Lehetetlen!

— Hogyan, nem akarnád?

— Bocsáss meg, de nem állhatnék helyt. Elrontottam a — gyomromat.

— Karr Alfonznak nyári lakásában kertszomszédja egy gazdag földbirtokos, kinek szép könyvtára

volt, melyet híres szomszédjának teljesen rendelkezésére bocsátott.

Karr fel is használta az alkalmat és sok időt töltött a könyvtárban. Egy izben egy könyv akadt kezébe, mely különösen érdekelte, s azt mondta szomszédja inasának, hogy ezt a könyvet haza viszi, mert dolgozni akar belőle.

Az inas kissé megzavarodva viszonzá, miszerint ura meghagyta, hogy senkinek se engedjen könyvet elvinni. „Karr úr tetszése szerint használhatja könyvetemet, de csak itt nálam,“ — így hangzott a gazda parancsa.

És Karr nem is haragudott érte, eléggé ismervén a könyvbarátok ilyetén apró gyöngöseit; de azért nem felelte el, hogyan járt vele.

Néhány nap mulva szomszédjának ugyanezen inasa jött hozzá. Elmondta, hogy öntözőik elromlottak s az ujak még nem érkeztek meg Párisból; miután pedig e nagy melegben a virágokat egy napig sem lehet öntözés nélkül hagyni, ura kérieti Karr urat, nem volna-e szives neki néhány öntöző kannát kölcsönözni.

— A legnagyobb örömmel, viszonzá Karr, s maga elvezette az inast az üvegházba hol sorba voltak állítva.

Az inas vinni akart egy párt.

— Nem ugy barátom, mond Karr, urad tetszése szerint használhatja öntözőimet, de csak — nálam.

A vendégelőben.

— Szörnyűség! kiált fel egy vendég megbotránkozva, — nézze mit találok levezemben... egy fél fésűt!

A pénzér odasiet és konstatálja a tárgy milété.

— Bizony szörnyűség! Látja a tens úr, a mult héten vettem Zsuzsinak ezt a drága szép fésűt, és máris ide jutott. Aztán győzze az ember ezeket az asszonyokat — ajándékkal!

— Oh tudom, mond az öreg úr keserű szemrehányás hangján, özvegygyé vált velem, már úgy elfeledted szegény leányomat, mintha soha se is lett volna a világon!

— Hogy gondolhat ilyet édes ipam uram? kiált fel a vó méltatlankodva. Lássá, épen tegnap is, midőn Hidasyektől a bál meghívás érkezett, gondoltam magamban: „Oh, ha szegény feleségem még élne, most el kellene vele mennem a bálba, s ott unatkozhatnám ismét reggelig!“

A cirkusban.

Két nő, térdig érő túllszoknyákba vetkőzve áll azon ajtónál, melyen át a lovak s lovasok szoktak a porondra kijárni.

Az egyik aggódó tekintettel lesi egy fehérre mázolt pofájú s tulpiros parókájú bohóc mozdulatait, ki ott hánnya a cigánykerékkel a porond közepén, mialatt egy műlovas lépésben pihente körül nagy méne hátán a porondot.

— Ah! — sutogja a leány szomszédnője fülebe, — majd meghalok. Az előbb, a miut a lóról leugrottam, akaratlanul tönkretettem Alfred legújabb mutatóványának, a „sírénnek“ hatását. Tudom, hogy haragszik érte. Ha láttad volna, hogyan tartotta az imént Leonie elé az arbrinosot! Majd megölt a féltékenység.

Barátnéja igyekszik őt megnyugtanni. De a szegény leány magán kívül, halványan, csak a bohócz ugrásait kíséri szemével.

Egyszerre mennyi mosoly árasztja el arcát. Kezével szívéhez kap és Alfredra mutatott, ki a lábait saját vállán keresztül vette s az ég felé tartva, két kezén állva járt körül, s midőn arczával feléje fordult, a fehér máz alól egy meleg, szerető pillantást vetett reá.

— Oh nézd! sutogja a leány boldogan barátnőjének, — ő megbocsátott!

X. jó ideig valódi diák-életet folytatott. Pénze nem volt soha, hónapos szobában lakott stb.

Egyszerre csak megváltoztatta egész életmódját. Nagy lakást fogadott, inast kocsiat tartott, szóval: ur lett.

Uj uraságában egy régi barátja látogatta meg.

— Hja most más idöket élünk kedves barátom. Azóta meggazdagodtam. Örököltem.

— Mennyit?

— Tízezer forintot.

— Tízezeret? de hiszen ebből ...

— Ebből nem lehet így élni, gondolod? Igen ám, ezenkívül még százezer forint.

— Százezer forint vagyonod?

— Nem, — adósságom!

A szakácsné elrontotta az ebédet, a mi annál kellemetlenebb a nagyságos asszonyra nézve, miután férje vendéget hozott magával, egy vidéken lakó hajdani iskolatársát, ki ötven mértföldnyi utjában épen délelőtt érkezett a fővárosba.

A háziasszony nem győzi magát az ebéd rossz-sága miatt mentegetni.

— Sohse busuljon Nagysád, vigasztalja az udvarias vendég, mikor az ember olyan disznó módon megéhezett mint én, még a moslékot is megesszi! „N. H.“

A „Torontál“ magán-távirata.

Belgrad, jul. 20-án. Risties semmit sem akar hallani a skuptina összehívásáról, ha ezt Milan még is elhatározná kész tárczáját a fejedelem rendelkezésére bocsátani. Marinovics volt conservatív exminiszer a főhadiszállásra meghivatott. Ma győzelmi hírek terjedtek el a városban.

8124. sz.

Hirdetmény,

(115-3.1)

Torontálmegey irodájában 4 rendszeres irnoki állomás üresedésben lévén ezeknek betöltésére megyei főispán úr ő méltóságának f. é. július 12-éről 1443. sz. a. kelt intézkedése folytán ezennel pályázat hirdetik oly felhívással, hogy f. 1876. évi augusztus 10-ig a pályázók sajátkezűleg irt folyamodványaikat végzett tanulmányaik és eddigi alkalmazásokról szóló hiteles okmányokkal felszerelve a megye alispáni hivatalánál adják be.

Kelt N.-Beckereken, 1876. évi július 15-én.

Dániel János, torontálmegeyi alispán.

4351. sz. csőd. 1876.

(112-3.1)

Arverési hirdetmény.

A vagyonbukott ivándai Karácson Antalfele csődhitelzezői választmányának kérelmére, a csődötmegehez tartozó ivándai község 171. tjkben felvett nemesi birtok eladására nézve bírói árverés a csődötmegehez tartozó ivándai urasági kastélyban elrendeltetvén, az árverési határnapok 1876. évi szeptember 19-ik és október 19-ik napjára mindenkor délelőtti 9 órára kituzetnek, ennél fognak eladatni.

I.

- a) Az ivándai közs. 171. tjk. sz. A. lapján bejegyzett Karácson Antal csődötmegeét egészen illető ingatlanok u. m.: 1. 346. r.-sz. és 101. házszám a. lakház, udvar és kert. hold 400 [] öl 2. 478. r.-sz. a. venecziái dülőb. fekvő legelő 98 ,, 1351 ,, 3. 1015. r.-sz. a. nagyréti legelő 151 ,, 1303 ,, 4. 4087. ,, ,, szántóföld 184 ,, 384 ,, 5. 1791-1795. r.-sz. a. Grosava szántóföld 87 ,, 1373 ,, 6. 1858. r.-sz. a. kigyós-kaszáló 14 ,, ,, 7. 2119. ,, ,, ,, 23 ,, ,, 8. 2121-2127. r.-sz. a. kigyós szántó-és kaszáló-föld 311 ,, 736 ,, 9. 2126-2127. r.-sz. a. ,, ,, ,, 106 ,, 1088 ,, 10. 2131-2132. ,, ,, ,, ,, ,, 211 ,, 409 ,, 11. 2134-2140. ,, ,, ,, ,, ,, 291 ,, 110 ,, 12. 2179-2180. ,, ,, ,, ,, ,, 8 ,, ,, összesen 1488 hold 733 [] öl

- b) Ugyancsak az ivándai 171. tjk. sz. a. felvett a csődötmeget felerészben és Rónayfele örökösökét másik felerészben illető ingatlanok és jogok: 13. 193. és 194. r.-sz. 100 házszám a. korcsma hold 1200 [] öl 14. 241/b. r.-sz. a. ház hely 1 ,, 800 ,, 15. 347/a. ,, ,, keserű viz forráskutatól és térséggel 8 ,, ,, 16. 347/b. r.-sz. a. ház hely ,, ,, ,, 1200 ,, 17. 348-349/a. r.-sz. a. ház ,, ,, ,, 1200 ,, 18. 360-361. ,, ,, korcsma ,, ,, ,, 1200 ,, 19. 414-415. ,, ,, ház hely ,, ,, ,, 1200 ,, 20. 1086/b. r.-sz. a. velikirit-szántóföld 2 ,, ,, összesen 15 hold 400 [] öl

c) Végre:

- 21. Az ezen nemesi birtokon találtató összes felülepítmenyek, lakház, gazdasági épületek, minden árkok, utak, kútak, összes fa- és szőlő-ültetvények mint az ingatlan birtok kiegészítő tartozékok. 22. Az ivándai községbeli kir. kisebb haszonvételi jogok u. m. a korcsmáltatási és malombíró járandóságok fele része az uri lakudvarában lévő keserű vizkut jövedelmének felerésze.

II.

Az összes fenebb leirt birtok 2273 ft. 72 kr. adóval reá terhelve; és 1876. évi június 10-én felvett könyv szerint 218,820 ft. 88 kr. megbecsültetvén, a becslési jegykönyv a nagy-beckereki kir. törvényszéknel hivatalos órákban megtekinthető.

III.

Az eladási feltételek egész terjedelmükben ezen kir. tszéknel, továbbá Vécsey Béla nagy-beckereki ügyvéd mint hitelzezői választmányi tagnál és beodrai Karácsonyi Ferencz mint csődötmegegondnoknál megtekinthetők, a kivonatban pedig következők:

- 1. Az összes birtok, az ezután járó jogokkal és javadalmakkal egyetemlegesen fog eladatni. 2. A kiküldési ár, a csődötmege részéről megtartott bírói becslés utján megállapított 218,820 ft. 88 krnyi becsár képezi. 3. A venni szándékozó, kivéve a birtokra első helyen bekebelezett jelzálogos hitelezőt, az első magyar általános hitelintézetet, ha ez is árverelni kívánna, a bánatpénz letétele alól felmentetik, a többiek bánatpénz fejében a kiküldési ár 10% vagyis 22,000 frtot kötelesek előre lefizetni vagy készpénzben, vagy a tőzsei árfolyam szerint a magyar állami értékpapirokban, a mi az árverés berekesztése után a vevőn kívül, azonnal vissza fog adatni. 4. A kiküldési áron alól a birtok az első árverésnél semmi esetre nem fog eladatni, a második árverésnél, ha a becsérték el nem éretnek, a becsáron aluli árverés érvényessége a csődhitelzezői választmány jóváhagyásától feltételeztetik, melynek megtörténte a legtöbbet ígérő bánatpénze visszatartatik, ezen választmány részéről megtartott határozat legfeljebb 8 nap alatt fog meghozatni, és jóvá nem hagyása esetében a bánatpénz nyomban fog visszaadatik. 5. Az árverés jóváhagyása után, a vevő, az erről történt értesítéstől 8 nap alatt tartozik a netán letett állampapirokat készpénzzel kicserélni, és ennek betudatásával a vételár 1/2-át az árveréstől számítva 30 nap alatt 10% kamattal lefizetni, továbbá 1/2-át 10% kamattal az árveréstől számítva 4 hó alatt és végre 1/2-át 10% kam. az árveréstől számítva 11 hó alatt lefizetendő és pedig az összes vételárak a csődötmegegondnok beodrai Karácsonyi Ferencz közbenjötté mellett fizetnek és a nagy-beckereki kir. adóhivatalban letéteményeztetnek. 6. A vevő a birtokot mindjárt a befejezett árverés után, úgy a mint az találtatik a netaláni idei őszi vetésekkel azonnal a birtokba veszi, azonban az idei termés jövedelme a csődötmege által megtartatván ennek eltakarásától a tömegegondnok nem akadályozhata, az egyéb jogok jövedelmét a vevő 1877. évi január 1-én

Felölös szerkesztő: Balás Frigyes.

Főmunkatárs: Dr. Szentkláray Jenő.

5719. sz. 1876.

Arverési hirdetmény.

(108-3.3)

A nagy-beckereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Speer János német-elleméri lakos végrehajtató részére 700 ft. o. é. tőke és járul. kielégítése végett Mayer János szinte német-elleméri lakos végrehajtást szenvedettől lefoglalt és szerb-aradaczi község 289. sz. tjkönyvben 3928 fra felbecsült A. I. és II. alatt foglalt fekvőségek felére nézve a bírói árverés elrendeltetvén, ennek a Szerb-Aradáczi községhezánál leendő eszközlése végett első határidőül 1876. évi augusztus 14-ik, szükség esetében második határidőül szeptember 14-ik napjának, mindenkor délelőtti 9 órája tuzetik ki azon kijelentéssel, hogy az első árverésnél a fenebb körülirt ingatlan javak csak a becsáron, vagy azon felül, a másodiknál azonban becsáron alul is eladatni fognak.

Az árverezni kívánók a végrehajtató kivételével, ki bánatpénz nélkül is árverezhet tartoznak bánatpénz gyanánt az ingatlan becsértékének 10%-át az árverezőnél letenni, a vételár 2 részletben az első részlet a bánatpénz és végrehajtató részéről a vétel esetére a részére bekebelezett 700 ft. betudásával leütéskor azonnal, a második részlet az árverés napjától számítandó 30 nap alatt lefizetendő, a többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a telekkönyvi hivatalban, az árverési határnapokon azonban a kiküldött végrehajtónál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén vagy annak közelében laknak felszólítatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett ezen hatóság székhelyén lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be, mert ellenkező esetben a részükre Protits Sándor h. ügyvéd mint kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Végre a prdts. 433. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíteni vélnék, hogy igénykeresetüket a hirdetvény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdetéig, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. telekkönyvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok az árverés folyamát nem gátolva, egyedül a vételár feleslegére fognak utasittatni.

Jelen árverés foganatosításával Geiger Manó, kir. segédtelékonyvezető jelentéstétel kötelessége mellett megbizatik.

Kelt a n.-beckereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának, 1876. évi június 17-én tartott ülésében.

5403. sz. 1876.

(107-3.3)

Arverési hirdetmény.

A nagy-beckereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Muller Lajos tör.-becsei ügyvéd, mint német Czveták Anna hagyatéka végrehajtató részére 590 ft. 80 kr. o. é. tőke és jár. kielégítése végett Sarandy István franyovai lakos végrehajtást szenvedettől lefoglalt és Franyova községe 431. és 1203. sz. tjkönyvben 1100 fra felbecsült 399. sz. a. ház és 505. sz. háznak felére nézve a bírói árverés elrendeltetvén, ennek a franyovai községhezánál leendő eszközlése végett első határidőül 1876. évi augusztus 24-ik, szükség esetében második határidőül szeptember 23-ik napjának, mindenkor délelőtti 10 órája tuzetik ki azon kijelentéssel, hogy az első árverésnél a fenebb körülirt ingatlan javak csak a becsáron, vagy azon felül, a másodiknál azonban becsáron alul is eladatni fognak.

Az árverezni kívánók tartoznak bánatpénz gyanánt az ingatlan becsértékének 10%-át az árverezőnél letenni, a vételár két részletben lefizetendő, az első részlet a bánatpénz betudásával leütéskor azonnal, a második részlet 10% kamattal az árverés napjától számítandó két hónap alatt, a többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a telekkönyvi hivatalban, az árverési határnapokon azonban a kiküldött végrehajtónál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén vagy annak közelében laknak, felszólítatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett ezen hatóság székhelyén lakó megbízottat rendeljenek s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be, különben azok az árverés folyamát nem gátolva, egyedül a vételár feleslegére fognak utasittatni.

Végre a perrendtartás 433. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíteni vélnék, hogy igénykeresetüket a hirdetvény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdetéig, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. telekkönyvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok az árverés folyamát nem gátolva, egyedül a vételár feleslegére fognak utasittatni.

Jelen árverés foganatosításával Marianovich János, kir. bír. végrehajtó jelentéstétel kötelessége mellett megbizatik.

Kelt a n.-beckereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának, 1876. évi június 7-én tartott ülésében.

320. sz. b. v. k. 1876.

(114-3.1)

II. árverési hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, miszerint a nagy-beckereki kir. törvényszék telekkönyvi osztályának 1876. évi május 6-án 4025. sz. a. kelt végzésével Kis Lajos részére a melenczei 1289. számú tjkönyvben Rankovits János tulajdonul felvett ingatlanokra nézve elrendelt első árverés sikert nem eredményezvén, a második árverés f. é. augusztus 14-ik napjára tuzetett ki.

Kelt N.-Beckereken, 1876. évi július 15-én.

Marianovich János, kir. bír. végrehajtó.

Folytatás a mellékletben.

szedni fogja és addig az ideig tartozik a csődötmege összes adóterheket viselni.

- 7. Köteles a vevő addig míg az összes vételárt le nem fizeti az átvett épületeket tűz ellen biztosítani. 8. A vételár lefizetésének igazolása után, a vevő részére a megvett jószág tulajdoni jog hivatalból bekebelezetetik, azonban az árverés jóváhagyása után, abbéli jogát vevő feljegyezheti az átíratási költség a vevőt illetvén. 9. Ha a vevő részéről a feltételek meg nem tartatának, a vagyon újabb elárverezése az ő költségeire és veszélyére fog elrendeltetni, mely egyszeri határnapon a vételáron alul is fog eladatni, mely eljárás ellen mulasztott vevő felelősséggel nem élhet, és feljegyzett joga minden további kihallgatása nélkül, még az általa letett bánatpénz vagy vételár fejében lefizetett részletek visszatérítése nélkül is töröltetni fog.

Kelt a n.-beckereki e. f. kir. törvényszéknek 1876. évi július 1-én tartott üléséből.

Várady Mihály, kir. tszéki elnök.

230. sz. polg. 1876.

(113-3.1)

Arverési hirdetmény.

A nagy-beckereki e. f. kir. törvényszék részéről közhírré tétetik, hogy az illető gyámhatóság helyben hagyásával néhai Petrovits Gergely volt t.-becsei lakos hagyatékaéhoz tartozó franyovai községben összeirt 13975 ft. 67 krra becsült 17 hold 975 [] ölni überlandialis szántóföldre nézve bírói árverés utján leendő eladása elrendeltetvén, ennek a helyszínen illetőleg a franyovai községhezánál leendő eszközlésére az első árverés határideje 1876. évi augusztus 29-ik, a második pedig szeptember 30-ik napjára, mindig délelőtti 9 órára tuzetik ki oly megjegyzéssel, hogy a birtok csak a második árverésnél a becsáron alul is el fog adatni.

Az árverezni kívánók tartoznak a becsértéknek 10%-át bánatpénzzel letenni, az ígért vételárt pedig 3 részletben és pedig az árverésnél azonnal 1/3 részlet, az árveréstől számítandó hat hét alatt 1/3 részlet és további az árveréstől 3 hó múlva, az utolsó két részlet 8% kamatokkal együtt, lefizetni azzal, hogy a bánatpénz az első részletben lesz beszámítandó. A többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a telekkönyvi hivatalban, és az árverési határnapokon alatt az árverező bírónál megtekinthetők.

Feljegyeztetnek továbbá a többi, nem a bíróság székhelyén lakó jelzálogos hitelezők, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett helyben lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását a hivatalnál jelentsék be, ellenkező esetben képviseltetésük végett gondnokul Zacharievits Lázár, t.-becsei ügyvéd kirendeltetik, végre

Felhivatnak mindazok, a kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíteni vélnék, hogy igénykeresetüket a perrend 466. §. értelmében a hirdetvény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen telekkönyvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok az árverés folyamát nem gátolva, egyedül a vételár feleslegére fognak utasittatni.

Az árverés foganatosításával Sztankovits György, kir. tszéki bír. jelentése bevására mellett megbizatik.

Kelt a nagy-beckereki e. f. kir. törvényszéknek, 1876. évi február 5-én tartott üléséből.

Várady Mihály, kir. tszéki elnök.

1623. sz. v. k.

Figyelmeztetés.

(109-3.3)

Az 1876. évi XIII. t. cz. V. fejezetének a mezei munkások és általában a napszamosok felfogadására vonatkozó rendelete szerint köteles minden munkaadó az általa felfogandó munkással írásbeli szerződést kötni, abban minden kikötött feltételeket megemlíteni. Továbbá köteles a munkaadó az általa felfogadott idegen munkástól igazolási jegyét követelni és ugyanazt a szerzés látomozása alkalmával nálam okvetlen előmutatni.

Amennyiben a t. cz. munkaadók teljesíteni elmulasztaná a fentebb hivatkozott törvény-cikk 90. §-ban előirt 20 ftól 100 ftig terjedő pénzbírságra lesznek elmarasztalandók.

Nagy-Beckerek városi rendőri kapitánysága, 1876. évi június 29-én.

Nédits János, rendőri kapitány.

3ajfl 1623.

Verftändigung.

Im Sinne des V. Abschnittes des XIII. Gefez-Artikels vom Jahre 1876 bezüglich der Aufnahme der Feldarbeiter und der Tagelöhner im Allgemeinen, sind die Arbeitgeber verpflichtet mit den Arbeitern einen schriftlichen Vertrag zu schließen, in demselben alle gemachten Bedingungen ersichtlich zu machen, und den Vertrag behufs Widmung mir zu unterbreiten. Ferner ist der Arbeitgeber verpflichtet, von jedem von ihm aufgenommenen fremden Arbeiter die Legitimationskarte abzufordern, und dieselbe gelegentlich der Widmung des Vertrages mir unbedingt vorzulegen.

Sollten die P. T. Arbeitgeber das obige unterlassen, so werden dieselben im Sinne des §. 90 des obzitierten Gefezes mit einer Geldstrafe von 20-100 fl. bestraft werden.

Von der Polizei-Hauptmannschaft, Gr.-Beckeref am 29. Juni 1876.

Johann Nédits, Polizeihauptmann.

Br. 1623.

Опомена.

У смислу V. одељења XIII. зак. ч. од 1876. год. о најмљивању пољски радника и оше надничара обавезани су они који радњу дају са радницима писмене уговоре сачинити, у истима све услове напоменути и мени на углед поднети. Дале дужан је онај, који стране раднике узима, од истих исказице (дегитимације) изискати и приликом поднашања уговора мени предати.

Ако би штовано опшињство горње одребе испуњити пропустило, казниће се у смислу 90. §. горенаведеног законског чланка са новчаком глобом од 20 до 100 фор.

Од вар. редарственог сатништва у Бел.-Бецкеру, 17. јуна 1876.

Јован Недић, вар. ред. капетан.

Melléklet a „Torontál“ 1876. évi 29. számához. Arverési hirdetmény. (110-3.2) aradaczi községhezánál leendő eszközlése végett első határidőül 1876. évi augusztus 14-ik, szükség esetében második határidőül szeptember 14-ik napjának, mindenkor délelőtti 9 órája tuzetik ki azon kijelentéssel, hogy az első árverésnél a fenebb körülirt ingatlan javak csak a becsáron, vagy azon felül, a másodiknál azonban becsáron alul is eladatni fognak.

hál, az okveten Ha a szá vagy a házfo gátását jelent. Reggel a látni bosszuság Tizenháro ebédelni, mert még az évben Pénteken az rozsl siker Ha valami a svábok is fordulnak, hogy meg tudják. Ha esküve dalán a gyerty hogy az azon meg, mint a nagy lánggal

Melléklet a „Toronto” 1876. évi 29. számához.

5594. sz. 1876. (110-3.2)

Árverési hirdmény.

A nagy-beckereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Zaharievits...

Vége a perrendtartás 433. és 466. §-hoz képest felhivatnak mindazok, a kik a felfoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetnek...

Kelt a n.-becskereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának, 1876. évi június 10-én tartott ülésében.

5748. sz. 1876. (111-3.2)

Árverési hirdmény.

A nagy-beckereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről ezennel közhírré tétetik, hogy az eleméri...

aradai közszékházánál leendő eszközöse végett első határidőül 1876. évi augusztus 14-ik napjának, mindenkor délelőtti 11 órája tüzetik ki azon kijelentéssel, hogy az első árverésnél a fennebb korlírt ingatlan javak csak a becsaron, vagy azon felül, a másodiknál azonban becsaron alul is eladani fognak.

Az árverezni kívánók a végrehajlató közbirtokosági uradalom kivételével tartoznak bánatpénz gyanánt az ingatlan becsértékének 10%-át az árverezéssel letenni, a vételár két részletben az első részlet a végrehajlató uradalom kivételével letéteskor azonnal, a második részlet, melybe a bánatpénz betudandó, az árverés napjától számított harmincz nap múlva fizetendő. A többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a telekkönyvi hivatalban, az árverési határidőnapokon azonban a kiküldött végrehajlatónál megtekinthetők.

Egyzsermind pedig azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén vagy annak közelében laknak, felszólítatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával képviselteskük végett ezen hatóság székhelyén lakó megbízottal rendelkeznek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsek be, mert ellenkező esetben a részükre Protits Sándor helybéli ügyvéd mint kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Vége a prdts. 433. és 466. §-hoz képest felhivatnak mindazok, a kik a felfoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetnek...

Kelt a n.-becskereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának, 1876. évi június 17-én tartott ülésében.

2336. sz. 1876. (92-5.5)

Pályázat.

Alóírtott szolgabíró részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Torontó megye, antalfalvai kerülethez tartozó, Antalfalva községében lemondás által üresedésbe jött jegyzői állomás, melylyel következő járandóságok vannak összekötve és pedig:

- Készpénzben évi fizetés 600 ft. — kr.
Természetbeni szabad lakás 300 □-öl kert használatával.
Szervizdéséért minden egyes féltől 2 ft. — kr.
Végrendeletek hivatalos helyiségben készítéseért 1 ft., a fél házában 2 ft. — kr.
Házközségi osztályozási okmányok, szerkesztésért minden egyes féltől 3 ft. — kr.
Haláleseti felvételért 1 ft. — kr.
Leltárért 2 ft. — kr.
Kisebbségi követelésekért 2 ft. — kr.
Nagyobb követelésekért 2 ft. — kr.
Marhajárlatért 2 ft. — kr.
Nyugtárért — ft. 10 kr.
Lemásolásokért — ft. 50 kr.
Becsési felvételért 1 ft. — kr.
Bizonyítványokért 2 ft. — kr.
Választás utján töltendő be. 1 ft. — kr.

Ezen állomásnak választás utján betöltésére a helyszínén f. é. augusztus 1-én napjának délelőtti 9 órája tüzetik ki határidőül.

Mindélfogva a pályázni szándékozók ezennel felhivatnak, hogy az 1871. évi XVIII. t. cz. 74. §-a értelmében köllőleg felszerelt folyamodványokat, melyben a magyar, német és szlav nyelv írás- és olvasásbani tudása okmányilag kitüntetve legyen, legfeljebb a választást megelőző napig ezen szolgabíróságnál beadni el ne mulasszák.

Kelt Antalfalván, 1876. évi június 14-én. Sztojannovits Vazul, szolgabíró.

KANN ÉS HELLEB,

Budapesten, országot, Károly-kaszárnya,

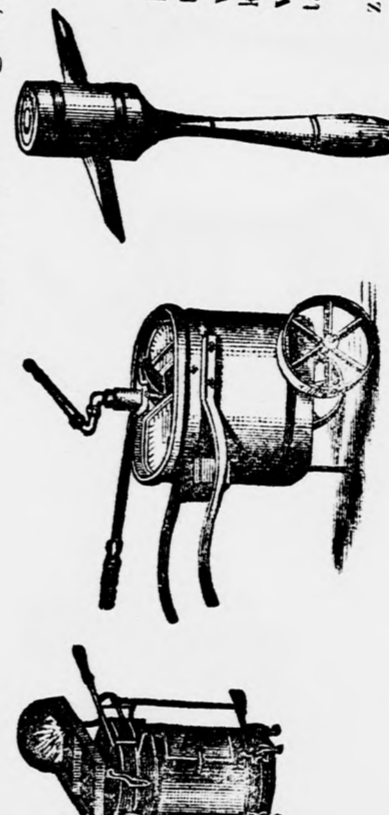
ajánlják dusan felszerelt raktárakat (88-6.5)

GÉPSZIJJAK,

lakatos és kovács szerszámok, malomeszközök, fuvók, tűzhelyek, fűrészgépek, esztergápadok, fecskendők, szivattyúk, emelőgépek, sűrítőanyagok, tömlők, korfűrészek, kazánok, csőprések, csőkefék, vízmutatóúvegek, ponyvák, srófok, fejezőszékek, gépjármű s minden a gépezetbe tartozó anyagokban.

Avult s hiányos gőzfeszmerőket ujakra 10 ft. ráfizetés mellett kicserélünk.

Képes árjegyzékekkel bérmentve s ingyen szétküldünk.

az oroszai sikerül. Ha valami elveszett, vagy valamit elloptak, a svábok is kártyavető, kuruzsló banyákhoz fordulnak, hogy az elveszett jószág hollétét megtudják.

Ha esküvés alkalmával az oltár egyik oldalán a gyertya gyengébben ég, ez azt jelenti, hogy az azon oldalon álló házastfél előbb hal meg, mint a másik. Ha a gyertyák az oltáron nagy lánggal égnek és a lángok ide-oda szö-

mennek, marnai baj eri, a 10 megsantul; ahhoz értő emberekhez fordulnak, kik eljönnek a bajt megvizsgálni, elmorognak némi összefüggés nélküli szavakat, — és, a mi különös, ha embereknek akarnak segíteni, azoktól sine qua non föltétkép erős hitet kívánnak. Ilyen imádsággal gyógyítók emberek minden sváb községben találhatók, s a bizalom irántuk oly nagy, miszerint nem gyéren még a szerbek, oláhok és zsidók is hozzájuk folyamodnak

pontosággal játszik. Mintegy évtized előtt a 13-14 éves gyermekekből összeállított zombolyi sváb zenekar, tanítójuk vezénylete alatt, világra szóló műtázásra kelt és szerencsés volt Laxenburgban ő Felsege a király előtt is tetszéssel játszani. Jelenleg leghíresebb a varjasi zenekar, melynek tagjai égszínű, ezúttal sújtásozott magyar dolmányt s meggyipros főveget viselnek és Temesvárot meg Aradon is többször vendégszerepelnek. A falusi zene-

bücsútól, mely azon szentnek emléknapiján tartatik, kinek nevére a templom áldva van, ez utóbbit „templomünnepek” (Kirchenfest) nevezik. Méltán tillakozott már több püspök a „Fresskirchweih” s a vele együtt járó visszaélések ellen, sőt 1858-ban az akkori temesvári helytartóság szigorú rendelettel be is szüntette e kicsapongó, zajos mulatságot; de minden tilalom csak írott malaszt, minden tanács hatás nélkül maradt. Némely lelkesek megmentendők